

diagnostiikan keskuksia vastaava muu asianmukaisesti hyväksytty laitos. Mainittua säännöstä ei silti saa tulkita myöskään niin, että siinä sinänsä vaadittaisiin toimivaltaisia viranomaisia kieltäytymään rinnastamasta yksityistä kantasolupankkia kyseisessä vapautussäännöksessä tarkoitettuun "asianmukaisesti hyväksytyyn" laitokseen. Kansallisen tuomioistuimen on tarvittaessa tarkistettava, että kuudennen direktiivin 77/388 13 artiklan A kohdan 1 alakohdan b alakohdassa säädetyn vapautuksen myöntämiseksi vaadittavan hyväksymisen epääminen on unionin oikeuden ja erityisesti verotuksen neutraalisuuden periaatteen mukaista.

(¹) EUVL C 209, 15.8.2008.

Unionin tuomioistuimen tuomio (neljäs jaosto) 24.6.2010 (Commissione Tributaria Regionale di Torino (Italia) esittämät ennakkoratkaisupyynnöt) — P. Ferrero E C. SPA v. Agenzia delle Entrate — Ufficio Alba (C-338/08) ja General Beverage Europe BV v. Agenzia delle Entrate — Ufficio di Torino 1 (C-339/08)

(Yhdistetyt asiat C-338/08 ja C-339/08) (¹)

(Ennakkoratkaisupyynnöt — Direktiivi 90/435/ETY — Lähdeveron käsite — Viiden prosentin suuruisen pidätyksen soveltaminen kahdenvälisen sopimuksen nojalla italialaisen tytäryhtiön Alankomaihin sijoittautuneelle emoyhtiölleen suorittaman osingonjaon ja "tasauksena kannetun lisäveron palautuksen" yhteydessä)

(2010/C 221/05)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Commissione Tributaria Regionale di Torino

Pääasian asianosaiset

Kantajat: P. Ferrero E C. SPA (C-338/08) ja General Beverage Europe BV (C-339/08)

Vastaajat: Agenzia delle Entrate — Ufficio Alba (C-338/08) ja Agenzia delle Entrate — Ufficio di Torino 1 (C-339/08)

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyynnöt — Commissione Tributaria Regionale di Torino — Eri jäsenvaltioissa sijaitseviin emo- ja tytäryhtiöihin

sovellettavasta yhteisestä verojärjestelmästä 23.7.1990 annetun neuvoston direktiivin 90/435/ETY (EYVL L 225, s. 6) 5 artiklan 1 kohdan ja 7 artiklan 2 kohdan tulkinta — Lähdeveron käsite — Alankomaissa sijaitseva emoyhtiö, jolle Italiassa sijaitseva tytäryhtiö maksaa osinkoa, josta tehdään Italian ja Alankomaiden kuningaskunnan välisen osinkojen taloudellisen kaksinkertaisen verotuksen poistamiseksi tehdyn sopimuksen 10 artiklan 2 kappaleen nojalla viiden prosentin suuruisen pidätys — Pidätys, jota sovelletaan sopimuksen 10 artiklan 3 kappaleen nojalla maggiorazione di conguaglio -maksuihin

Tuomiolauselma

- 1) Jollei ennakkoratkaisupyynnöt esittäneen tuomioistuimen erityisesti tämän tuomion 38 kohdassa määritellyllä tavalla suorittamasta tarkastelusta, joka koskee pääasioissa kyseessä olevan, italialaisen yhtiön alankomaalaiselle yhtiölle kaksinkertaisen verotuksen sekä veronkierron estämiseksi tulo- ja varallisuusverotuksen alalla Italian tasavallan ja Alankomaiden kuningaskunnan välillä lisäpöytäkirjoineen Haagissa 8.5.1990 tehdyn sopimuksen 10 artiklan 3 kappaleen nojalla suorittaman "täydennyksenä kannetun lisäveron" "palautuksen" luonnetta, muuta ilmenä, pääasioissa kyseessä olevan kaltainen veronpidätys, jota sovelletaan tähän palautukseen, ei ole eri jäsenvaltioissa sijaitseviin emo- ja tytäryhtiöihin sovellettavasta yhteisestä verojärjestelmästä 23.7.1990 annetun neuvoston direktiivin 90/435/ETY, sellaisena kuin se oli voimassa pääasioiden tosiseikkojen tapahtuma-aikana, 5 artiklan 1 kohdassa kielletty voitonjaosta suoritettava lähdeveron pidätys. Jos ennakkoratkaisupyynnöt esittänyt tuomioistuin kuitenkin katsoo, että tämän "tasauksena kannetun lisäveron" "palautus" ei ole luonteeltaan veronpalautus, pääasioissa kyseessä olevan kaltainen veronpidätys on direktiivin 90/435 5 artiklan 1 kohdassa lähtökohtaisesti kielletty voitonjaosta suoritettu lähdeveron pidätys.

- 2) Jos ennakkoratkaisupyynnöt esittänyt tuomioistuin päätyy toteamaan, että pääasioissa kyseessä oleva veronpidätys on direktiivin 90/435, sellaisena kuin se oli voimassa pääasioiden tosiseikkojen tapahtuma-aikana, 5 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu voitonjaosta suoritettu lähdeveron pidätys, tällaisen veronpidätyksen voidaan katsoa kuuluvan saman direktiivin 90/435 7 artiklan 2 kohdan soveltamisalaa vain, jos yhtäältä mainitussa kahdenvälisessä verosopimuksessa on määräyksiä, joiden tarkoituksena on poistaa osinkojen taloudellinen kaksinkertainen verotus tai lieventää sitä, ja jos toisaalta mainitun pidätyksen soveltaminen ei voi poistaa näiden määräysten vaikutuksia, mikä ennakkoratkaisupyynnöt esittäneen tuomioistuimen on arvioitava.

(¹) EUVL C 260, 11.10.2008.